

İKİ TAVŞAN VE İŞÇİLERİMİZ

Aydınlık Gazetesi, 4 Kasım 2017

Yıldırım Koç

İki tavşan Türkiye’de bir çiftliğin yakınında hem bulduklarını yiyor, hem de insanları uzaktan gözetleyerek sohbet ediyormuş.

Genç tavşan, daha yaşlı olana dönüp, “bu insanlar ne kadar zeki, neler neler yapmışlar,” demiş. “Keşke biz de onlar gibi olabilseydik.”

Yaşlı tavşan, “haklısın,” demiş, “ancak bazı konularda da biz iyiyiz.”

Genç olan şaşırılmış. Öyle ya, bir tavşan hangi alanda insanlardan daha iyi olabilir ki!

Tabii, hemen gülerek tepki göstermiş. “Olur mu öyle şey!” deyivermiş.

Yaşlı tavşan sakin bir biçimde bir soru sormuş. “Bak,” demiş, “çiftlikte bir köpek var. Bu köpek bizim üzerimize doğru koşmaya başlasa ne yaparız?”

Genç tavşan, hiç düşünmeden anında yanıt vermiş. “Kaçarız,” demiş, “başka ne yapılır ki! Ancak aptal veya sakat olan bir tavşan, köpeğin onun üzerine geldiğini görür de aynı yerde kalmayı sürdürür.”

Yaşlı tavşan bilgece gülümsemiş. “Şimdi,” demiş, “ sana bir olay anlatacağım. Ondan sonra bizim bazı alanlarda bazı insanlardan üstün olup olmadığımıza sen karar vereceksin.”

RESMİ GAZETE

Yaşlı tavşan yanındaki çantadan 25 Ekim 2017 tarihli Resmi Gazete’yi çıkarmış. Resmi Gazete’nin ilk sayfasında 12 Ekim 2017 günü kabul edilen 7036 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu varmış.

“Bu kanuna baktın mı?” diye sormuş.

“Niye bakayım ki!” diye yanıt vermiş genç tavşan. “Sözünü ettiğin kanun Türkiye’de işçi statüsünde çalışan 15 milyon işçiyi ilgilendiriyor. Ben kendi ekmeğimi kendim kazanıyorum. Ücretli olsam, tabii ki bakardım. Ben akıllı bir tavşanım.”

Yaşlı tavşan, “işte birçok işçiyle bizim aramızdaki fark da bu,” demiş. Sonra devam etmiş.

“Bu kanunda 15 milyon işçinin önemli bazı hakları ortadan kaldırılıyor. Örneğin, işçi alacaklarında, işçi tazminatlarında ve işe iade davalarında işçilerin mahkemeye gitmeden önce zorunlu olarak arabulucuya başvurması koşulu getiriliyor.”

“Ne olmuş ki,” demiş genç tavşan. “Daha iyi değil mi? Mahkemeye gidip dava açtığı anda avukata vekalet ücreti ödeyecek, mahkeme harçlarını yatıracak, bir de aylarca bekleyecek. Zavallı işçilerin işe iade davaları çok uzun sürüyor. İş mahkemelerinin omuzlarındaki yük böylece hafifletilmiş olmaz mı?”

Yaşlı tavşan, “patronların istediği de işçilerin senin gibi düşünmesi,” demiş. “Böyle olunca patronun temsilcisiyle işçi pazarlığı oturacak, al takke ver külah, işçiyi dava sonunda elde edeceği paranın bir bölümüne razı edecekler. Bunun yerine iş mahkemelerinin sayısını artırırsalar ve bunların etkili bir biçimde çalışmasını sağlasalar doğru çözüm olurdu.”

DAHA NELER VAR

Yaşlı tavşan bir noktaya daha değinmiş: “İşe iade davalarında da yerel mahkeme kararından sonra bölge adliye mahkemesinin kararı kesin kabul edilmiş. Ayrıca, kıdem tazminatı ve diğer tazminatlarda da zamanaşımı süresi on yıldan beş yıla indirilmiş. Daha neler var neler.”

Genç tavşan yerinden fırlamış. “Bunlar,” demiş, “çiftlikteki köpeğin bize saldırmamasından da beter. İşçiler ve örgütleri mutlaka buna çok büyük tepki göstermişlerdir, değil mi?”

Yaşlı tavşan gülümsemiş. “İşte,” demiş, “biz burada üstünüz. Saldırı oldu mu, biz uyanık davranıp, daha saldıranı hissettiğimiz an tedbirimizi alıyoruz, kaçıyoruz. 15 milyon işçi ve onların yaklaşık 1 milyonunu temsil eden işçi sendikaları, üzerlerine yönelik bu saldırı karşısında hiçbir ciddi tepki göstermediler. Anladın mı şimdi farkımızı? Hem ben gidip Resmi Gazete’yi almak zorunda kaldım. Onlar akıllı telefonlarıyla bu bilgiye hemen erişebiliyorlar.”

Genç tavşan, işçilere verilen zararı daha ayrıntılı biçimde öğrenmek için Resmi Gazete’yi almış ve okumaya başlamış. Bakalım bizim işçiler Resmi Gazete’ye ne zaman bakacak!